

Velkommen til 2. leksjon

Mål til leksjon 2:

Studentene skal i leksjon 2 utvide ordforrådet og språkfunksjonene fra leksjon 1, og arbeide videre med å presentere seg og fortelle om seg selv og familien sin. Vi skal ta første gjennomgang av tallene 1-10 selv om dette vil bli gjentatt i leksjon 3. Alfabetet er en sentral del av leksjon 2 og bør ta prioritet over tallene.

Hjelpemidler til leksjon 2:

- Tekståpner leksjon 2
- Tekstboka leksjon 2
- Lytteøvinger 2:1, 2:2, 2:3
- Kopieringsoriginaler 2:1 -2:4
- Oppgaver til leksjon 2

Ordtak

Hvordan staver du?

Tallord 1-10

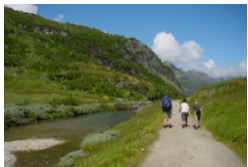
Hvem, hva, hvor, hvordan og når

Spørsmål med «kan»

Genitiv «navn + s»

Grammatikk – Substantiv

SVO

Norint
Language School

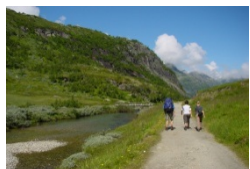

Dagens Ordtak

Ingenting er umulig for et villig hjerte.

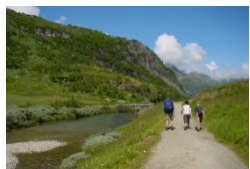
Nie ma rzeczy niemożliwych dla kogoś pełnego chęci. (Dla chcącego nic trudnego.)

**Anbefales tekståpner leksjon 2.

Nye ord til 2. leksjon

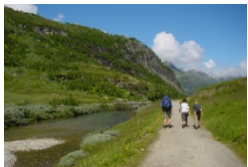
et land	kraj	engelsk	angielski	tysk	niemiecki
et språk	język	spansk	hiszpański	mange	wielu
å forstå (-r)	rozumieć	å ha (-r)	mieć	vanskelig	trudny
å beklage (-r)	przepraszać	unnskyld	przepraszam	med	z
hyggelig	miły	polsk	polski	en mann	mąż, mężczyzna
å gjenta (-r)	powtórzyć	å bety (-r)	znaczyć	en baker	piekarz
å jobbe (-r)	pracować	en butikk	sklep	der	tam
å gjøre (gjør)	robić	å drikke (-r)	pić	foreldre	rodzice
å lese (-r)	czytać	å se (-r)	widzieć, patrzeć	å vaske (-r)	myć
et navn	nazwa/imię/nazwisko	en adresse	adres	hvordan	jak
et fornavn	imię	å stave (-r)	przeliterować	ei mor	matka
et etternavn	nazwisko	å spørre (spør)	pytać	en far	ojciec
en familie	rodzina	en gutt	chłopiec	ei jente	dziewczynka
ei kone	żona	en lærer	nauczyciel	gift	żonaty, zamężna
et år	rok	en måned	miesiąc	en barnehage	przedszkole
et norskkurs	kurs norweskiego	et barn	dziecko	en sønn	syn
å prøve (-r)	próbować	å gå (-r)	iść, chodzić	alene	sam
lett	łatwy	at	że	når	kiedy
norsk	norweski	hjemme	w domu	ei datter	córka
fransk	francuski	gammel	stary	søsken	rodzeństwo
et eksempel	przykład	til	do	ei søster	siostra
en bror	brat	skilt	rozwiedziony/a	ugift	wolny/a
ei enke	wdowa	en enkemann	wdowiec	en sivilstand	stan cywilny
enslig	single	ei ordbok	słownik	å kunne (kan)	móc, umieć, potrafić

Verb til 2. leksjon

Infinitiv	Presens	Infinitiv	Presens
å være	⚠ er	å lese	leser
å snakke	snakker	å forstå	forstår
å bo	bor	å stave	staver
å gå	går	å hete	heter
å drikke	drikker	å ha	har
å komme	kommer	å jobbe	jobber

Hvordan staver du?

Hvordan staver du navnet ditt?

Jeg staver navnet mitt _____ .

Hvordan staver du _____ ?

A B C D E F

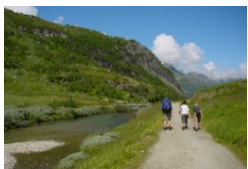
G H I J K L

M N O P Q R

S T U V W X

Y Z Æ Ø Å

**Brukes i samsvar med tekstboka s. 25.

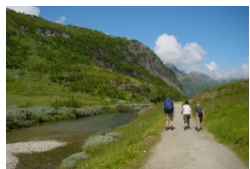

Tallord 1-10

1 2 3 4 5
en to tre fire fem

---

6 7 8 9 10
seks sju åtte ni ti

Hvem, hva, hvor, hvordan og når

«Spørreord»* są zazwyczaj używane przy tworzeniu pytań. Do najbardziej znanych należą: «hvem», «hva», «hvor». Większość słów, dzięki którym tworzymy pytania zaczyna się od liter «hv», chociaż istnieją wyjątki, jak np. «når», wymowę «hv» ograniczamy do «v», ciche «h» odnosi się do dawnego języka, który wyszedł z użycia. W języku norweskim posiadamy bardzo liczną grupę «spørreord», na razie jednak skupimy się na poniższych przykładach.

Hvem går på norskkurs?

Hva gjør du?

Hva heter du?

Hvor bor du?

Hvor kommer du fra?

Hvordan er været?

Når kommer du?

- Vi går på norskkurs.

- Jeg går på norskkurs/ Jeg er lærer.

- Jeg heter Peter.

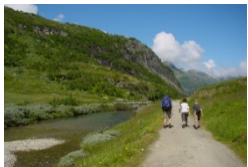
- Jeg bor i Krakow.

- Jeg kommer fra Norge.

- Det er pent.

- Jeg kommer klokka fem.

* grupa słów, których używa się przy tworzeniu pytań

Norint
Language School

Spørsmål med «kan»

Pytania, na które można odpowiedzieć „tak” lub „nie” (tak zwane pytania zamknięte) tworzymy głównie poprzez inwersję, to znaczy przestawienie szyku czasownika w zdaniu.

Snakker du norsk?

Snakker han norsk?

Snakker de norsk?

Er du norsk? / Er han norsk?

W języku norweskim nie ma odpowiednika słowa „czy” stawianego na początku pytań bezpośrednich, na które odpowiadamy „tak”, „nie”. Takie pytania realizujemy w języku norweskim właśnie poprzez zastosowanie inwersji.

Do tworzenia pytań, na które można odpowiedzieć „tak” lub „nie” możemy również użyć czasownika modalnego „kan”:

Kan

jeg

du

snakke

norsk/polsk?

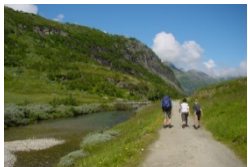
han/hun

Ja, jeg snakker norsk.

Nei, jeg snakker ikke norsk.

Sammen med «kan» skal vi bruke infinitiv form av verbet uten «å».

Norint
Language School

Kan du stave .....

Navn:	Gunnar Olsen
Adresse:	Snileveien 8
Postnummer:	7356
Poststed:	Trondheim

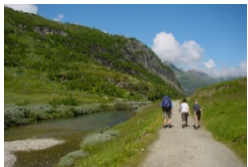
Navn:	Eva Hillestad
Adresse:	Heggeveien 2
Postnummer:	0571
Poststed:	Oslo

Navn:	Kåre Ytterøy
Adresse:	Amandusveien 7
Postnummer:	3960
Poststed:	Stathelle

Navn:	Ola Lind
Adresse:	Alaskasvingen 3
Postnummer:	9018
Poststed:	Tromsø

**Anbefales KO 2:1.

**Anbefales Lytteøving 2:1.

Verbet «å bo» mieszkać

Jeg **bor**i Krakow.

Han **bor**i byen.

De **bor**på landet. (na wsi)

Hvor **bor**du? - Jeg **bor**i Krakow.

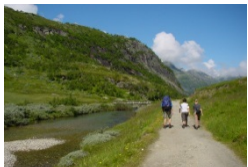
Hvor **bor**han? - Han **bor**i Norge.

W języku norweskim czasownik pozostaje bez zmian bez względu na osobę oraz jej liczbę. Podobnie w zdaniach twierdzących i pytających przyjmuje tę samą, niezmienną formę.

Zdania przeczące tworzymy w sposób podobny, jak w poprzednich przykładach.

Jeg **bor**ikke i Krakow.

Jeg **bor**ikke i byen.

Genitiv «navn + s»

Pål har en bil.

- Påls bil er blå.

(Pål sin bil er blå.)

Monika har en bror.

- Monikas bror bor i Bergen.

Pål og Monika har et hus. - Pål og Monikas hus er pent.

Alternativet til genitiv er å bruke preposisjoner, og dette er mer vanlig i dagligtale når det gjelder å uttrykke tilhørighet. Men i skriftspråket har genitiv en større plass og det er viktig at vi kan oppfatte og forstå setninger med genitiv.

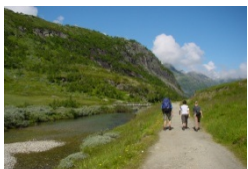
Bilen til Pål.

Huset til Monika.

Husk! I norsk skal vi ikke bruke apostrof foran -s slik som vi ser i mange andre språk. Men dersom et substantiv slutter på -s bruker vi å legge til en apostrof istedenfor -s.

**Anbefales tekstboka s.26.

Grammatikk - Substantiv

W języku norweski wyróżniamy trzy grupy rzeczowników, podobnie jak w języku polskim.

Hankjønn - rodzaj męski

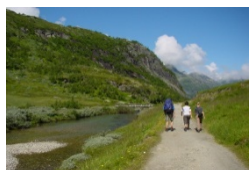
Hunkjønn - rodzaj żeński

Intetkjønn - rodzaj nijaki

Te informacje zdają się być łatwe do przyswojenia, jednakże okazuje się że zakwalifikowanie danego rzeczownika do określonej grupy, nie jest takie oczywiste, jak by się mogło wydawać. Podział rzeczowników na rodzaje nie jest bowiem taki sam, jak w języku polskim i to powoduje wiele problemów w nauce. Występuje parę zasad dotyczących przynależności niektórych rzeczowników do danej grupy, jednak większość z nich trzeba się nauczyć na pamięć. Aby ułatwić ich zapamiętywanie, każdy nowo poznany rzeczownik będziemy zapisywać z przedimkiem. Obecność przedimka przed rzeczownikiem wskazuje na jego rodzaj.

Hankjønn	en bil	auto
Hankjønn	en gutt	chłopiec
Hunkjønn	ei flaske	butelka
Hunkjønn	ei jente	dziewczyna
Intetkjønn	et eple	jabłko
Intetkjønn	et hus	dom

**Anbefales tekstboka s.28.

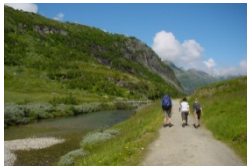

SVO

Język norweski jest zaliczny do grupy SVO. Co to oznacza? Skrót SVO oznacza kolejno: podmiot, orzeczenie i dopełnienie. Ta kolejność wskazuje na główny szyk zdania w języku norweskim. Powrócimy do tego zagadnienia w dalszej części kursu, na razie musimy zapamiętać dwie ważne kwestie. Każdą część zdania może tworzyć więcej niż jedno słowo oraz orzeczenie zawsze zajmuje w zdaniu drugie miejsce. Teraz przyjrzyjmy się głównym wzorom szyku dla całych zdań. Na razie głównie skupimy się na pierwszym przykładzie.

Subjekt	Verbal	Adverb	Objekt	Sted/Tid
Jeg	kommer	(ikke)		fra Norge.
Du	går	(ikke)		på norskkurs.
Han	spiser	(ikke)	pizza.	
Hun	bor	(ikke)		i Oslo.
Jeg	kommer	(ikke)		i dag.

Fortellende og spørrende setninger

Vi sier:

Jeg
Du   kommer   fra   Norge/Polen.
Han/hun

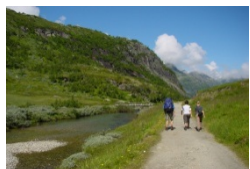
Vi
Dere   kommer   fra   Norge/Polen.
De

Vi spør:

Hvor   kommer   jeg
du   fra?
han/hun

Hvor kommer du fra?

Jeg kommer fra Norge.

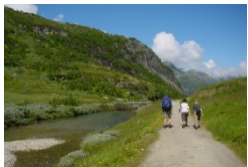

«men» ale / «og» i

Jeg **snakker** norsk, men dere **snakker** polsk.
Jeg **kommer fra** Norge, men dere **kommer fra** Polen.

Du og jeg **snakker** norsk sammen.
Du **kan snakke** og **skrive** litt norsk.

**Anbefales tekstboka s.27.
**Anbefales lytteøving 2:2.

SVO

Helsetning

+

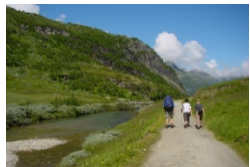
Helsetning

1	2		+	1	2	
Pål	kommer	fra Norge,	men	Else	kommer	fra England.
Martin	snakker	engelsk,	og	han	snakker	litt norsk.
Hun	sier		at	han	snakker	norsk.
Han	sier		at	hun	leser	ei bok.
Han	spør		om	vi	går	på kurs.

Helsetning

+

Leddsetning

Nye ord og uttrykk

Unnskyld?

Kan du gjenta?

Hvor gammel er du?

Hvor bor du?

Er du gift?

Snakker du norsk?

Kan du snakke roligere?

går på ... ..

Jeg går på norskkurs!

***Lyttøving 2:3.
**Tekståpner leksjon 2.*

